

РОБИТАҲОИ ЭҶОДИИ ШОИРОНИ МОВАРОУННАҲР ВА ЭРОН ДАР АСРҲОИ XVI-XVII

Ҳошимҷон Ҳасанзода Қучқоров

омӯзгори кафедраи «Адабиётшиносии ўзбек»-и

Донишқадаи давлатии педагогии Чирчиқи вилояти Тошканд,

quchqorovhoshimjon@gmail.com

АННОТАТСИЯ

Дар мақолаи мазкур робитаҳои эҷодии шоирони Мовароуннаҳру Эрон дар асрҳои XVI-XVII, ҳаёти адабию фарҳангии давраи мазкур ва таҳаввули жанрҳои адабӣ мавриди муҳокима қарор гирифтааст. Инчунин, ба масъалаи аз ҳам ҷаҳат нашудани робитаҳои адабии Мовароуннаҳру Эрон эътибори алоҳида дода шуда, таъсири байниҳамдигарии шуароӣ аҳди мазкур дар асоси мисолҳо исбот гардидааст.

Калимаҳои таъриҳӣ: робитаи эҷодӣ, муҳити адабӣ, ҳаёти фарҳангӣ, адабиёт, татаббуот, назира, жанр.

CREATIVE RELATIONS BETWEEN MAVAROUNNAHR AND IRAN POETS IN THE XVI-XVII CENTURIES

ABSTRACT

This article discusses the creative ties between the poets of Mavarounnahr and Iran in the XVI-XVII centuries, the literary and cultural life of this period and the evolution of literary genres. Special attention was paid to the issue of maintaining the literary ties between Mavarounnahr and Iran, and the mutual influence of the Council of the Covenant was proved on the basis of examples.

Keywords: creative connection, literary environment, cultural life, literature, application, theory, genre.

МУҚАДДИМА

Баробари пешрафту дигаргуниҳо дар ҳаёти ҷомеа дар адабиётшиносии имрӯза низ то рафт бештар мақеъ пайдо кардани омӯзиши робитаҳои адабии пешинаи мардуми бо халқҳои дигар, хусусан бо халқҳои ҳамсоя муайян намудани самтҳои ин робита ва роҳи шаклҳои нави зухуроти он мебошад.

Умуман омӯзиши муносибат ва робитаҳои адабии халқамон бо халқҳои дигар дар замони мо низ аҳамият ва рӯзмаррагии худро нигоҳ дошта, яке аз риштаҳои муҳимтарини омӯзиши таърихи адабиёти мумтоз ҳисоб мешавад. Хусусан омӯзиши робитаҳои наздики адабии байни ду халқи ҳамзабон – тоҷикону эронӣ, ки дар давраҳои тӯлонии таърихи худ то асри XVI ба адабиёти муштараки мумтоз соҳиб буданд, зарурат дорад.

ТАҲЛИЛИ АДАБИЁТ ВА МЕТОДОЛОГИЯ

То ба ҳол муносибатҳои адабии байни Мовароуннаҳр ва Эрон асрҳои мазкур чи дар адабиётишиносии тоҷик ва чи дар адабиётшиносии Эрон тамоман омӯхта нашудааст. Агарчи муносибатҳои адабии байни Мовароуннаҳр ва Ҳиндустони асрҳои номбурда як дараҷа омӯхта шуда ва доир ба ин масъала мақолаҳои ҷудогонае низ навишта шудаанд, вале давраи мазкур ба сабабҳои маълум саҳифаҳои холии таърихи муносибатҳои адабии Мовароуннаҳр ва Эрон пиндошта мешавад. Дар ин давр ба муносибати таъсиси давлати мазҳабии шиа дар Эрон ва ташкил ёфтани ду давлати ба ҳамдигар душмани Сафавӣ дар Эрон ва Шайбонӣ дар Мовароуннаҳр робитаҳои сиёсӣ ва фарҳангии байни ду кишвар канда шуд буд. Аз ин рӯ робитаҳои адабии байни ҳар ду кишварро низ ба дараҷаи нестӣ гумон мекарданд ва бинобар ин ба омӯзиши ин масъала иқдом намекарданд. С. Саъдиев ягона муҳаққиқест, ки дар солҳои охир ба ин масъала даст зада, саҳифаҳои торик таърихи муносибатҳои адабии Мовароуннаҳр Эронро дар давраи мазкур то дараҷае равшан намудааст муҳаққиқ дар китоби «Маркази адабии Самарқанд дар шоҳроҳи таърих» дар асоси ахбороти манбаъҳои адабии давраи мазкур, бар хилофи қатъӣ робитаҳои сиёсии байни Эрон ва Мовароуннаҳр, ҳодисаи ба ашъори чанде шоирони Эрон ҷавобу татаббуъҳо гуфтани шоирони Мовароуннаҳр ва дар Самарқанд маркази адабии кишвар воқеъ шудани ин ҳодисаи эҷодиро ошкор намудааст. [1.219]

Ғайр аз ин, дар омӯзиши адабиёти асрҳои XVI-XVII тоҷик ва форс – тазкираҳои «Музокири аҳбоб»-и Ҳасанхоҷаи Нисорӣ, «Тазкират-уш-шуаро»-и Мутрибии Самарқандӣ, «Музокир-ул-асҳоб»-и Малехи Самарқандӣ, «Тазкират-уш-шуаро»-и Муҳаммад Тоҳири Насрободии Исфохонӣ, инчунин осори ҷавобияи шоирони Мовароуннаҳр давраи мазкур ба ашъори шоирони Эрон, ки дар тазкираҳои номбурда ва манбаъҳои дигар оварда шудаанд, манбаъҳои асосӣ ба шумор мераванд.

НАТИЦАҲО

Заминаҳои ба вучуд омадани муносибат ва равобити адабии Мовароуннаҳр ва Эрони ин давр бар қатъ гардидани муносибатҳои сиёсии байни кишвар ривочи ҳодисаи адабии ҷавобу татабуоти шоирони тоҷик ба ашъори якдигар будааст.

Маҳфили маҷлисиҳои адабие, ки дар доираҳои шаҳр баргузор мегардиданд, тараққиёти адабиётро дар муҳити шаҳр равшан нишон медиҳанд. Маҷлисиҳои адабӣ ва мушоираю бадеҳагӯиҳои шеърӣ дар ҳама ҷоғдар даргоҳи ҳокиму умаро, мадрасаҳо, манзилҳои аҳли адаб ва ҳаводорони шеър, растаю бозорҳои шаҳр, дӯкону коргоҳҳои ҳунармандӣ, ҳатто дар масҷиду хонақоҳҳо ва ғайра ташкил меёфтанд. Дар маҷлисиҳои адабӣ масъалаҳои мухталифи шеърӯ шоирӣ баррасӣ мегардиданд.

Маҷлисиҳои меҳмондорӣ ва базму зиёфатҳои доираҳои шаҳр низ бе бадеҳагӯию мушоираи шоирон намегузаштанд. Аз маҷлису базмиҳои ҳукуматдорон то дӯконҳои шаҳр шеър садо медод, чунон ки боре тазкиранавис Мутрибӣ дар яке аз бозорҳои Самарқандшоҳиди дар дӯкони кафшдӯзии худ пеши ҷамъе аз мардум ба қироати шеъраш машғул шудани шоири кафшдӯз Ҳаттотӣ гардидааст.[1.392] Мутрибӣ дар тазкираи худ дар чандин мавридҳо ба маҷлисиҳои шеър ва бадеҳаю мушоираҳои шоирони доираҳои шаҳр ишораҳо намуда дар хусуси онҳо нақлҳо кардааст. Чунончӣ дар мавриде аз маҷлиси адабие нақл кардааст, ки дар боғи Ҷанубии Самарқанд баргузор гардида, дар он чанде шоирони намоён, аз қабили Мулло Сабурӣ, Мулло Фаршӣ, Хазонӣ, Шӯҳратӣ ва Мутрибии шоир ва тазкиранавис ҳозир будаанд.[1.423] Дар мавриди зикри шоир Афзалии Самарқандӣ ҳам аз як ҷамъомади фозилону шоирон дар яке аз боғҳои Самарқанд ёдовар шудааст, ки дар он султони Самарқанд низ ҳузур доштааст. Яке аз ҳозирон ба мақсади гарм кардани маҷлис ва оғоз намудани бадеҳаи шеърӣ байти зеринро ба миён андохта, шоиронро даъват намудааст, ки ба равияи он бадеҳа гӯянд:

Маҳ зи ҷаври фалак дуто шудааст,

Ё зимаҳ поре ҷудо шудааст.

Назмӣ ном шоири хуштабъе дар ҷавоби ин байт ба Афзалиталаффуз карда гуфтааст:

То ба он моҳ ошно шудааст,

Афзалӣ тири худнамо шудааст.

Афзалӣ фавран чунин ҷавоб додааст:

Булбулонанд дар чаман хомӯш,

Зогро бин, ки дар наво шудаааст.[1.200]

Тавре ки аз ин мисол аён аст, маҷлисҳои адабӣ бисёртар ба бадеҳагӯӣ ва ҳозирҷавобии шеърӣ доир мегашт. Шоирон дар ҷавоби ғаврӣ ва пухтаи абёти якдигар ҳунарнамоӣ мекарданд. Онҳо бештар дар ҳамин риштаи ғаврӣ эҷодӣ таъби худро сайқал дода, маҳорату малака ҳосил мекарданд. Аз ин ҷост, ки тазкиранависон бисёре аз онҳоро дар бадеҳагӯӣ ва ҷавоби ғаврӣ ба ашъори дигарон чунин моҳир нишон додаанд.

Маҷлисҳои адабӣ бадеҳагӯиро ривож дода буд. Бадеҳагӯӣ дар ҷамъомадҳои шоирон дар бисёр мавридҳо ба ҳаҷвгӯӣ мекашид, чунон ки инро дар мисоли бадеҳаи ҳаҷвомези Афзалӣ ва Назмӣ дидем, шоирон бештар барои гарм кардани маҷлис ва ба шавқу шӯр овардани аҳли он, завқу сурур бахшидан ба онҳо бадеҳаро ба ҳаҷви якдигар мегардонданд.

Бо вучуди ин ҳаҷву мутоиба мавзӯи асосии ҷамъомадҳои адабии доираҳои шаҳр набудааст. Дар ин ҷамъомадҳо гуфтани ҷавоб ба ашъори шоирони маълуму машҳур дар маркази диққати шоирон қарор дошт. Маҷлисҳои адабӣ аксаран ба гуфтани шеърҳои ҷавобия вamuҳокимаю баррасии онҳо доир мегардиданд. Одатан касе аз аҳли маҷлис дар бисёр мавридҳо ташаббускори он маҷлис матлае ё шеъреро аз ягон шоири шинохта дар миён меандоخت ва шоиронро даъват мекард, ки ба он ҷавоб гӯянд. Ин амр ҳатто дар маҷлиси подшоҳ низ воқеъ мешуд. Чунон ки Султон Саидхон, ҳукмдори Самарқанд боре як ғазали Хоҷа Осафӣ, шоири машҳури Хуросонро дар миёни шуаро андохта, аз онҳо ҷавоб талаб кардааст.[1.253]

Матлаи Хоҷа Осафӣ ин будааст:

Нарехт дурди майлу мӯҳтасиб зи даёр гузашт,

Расида буд балое, вале ба хайр гузашт.

Бисёр шоирон ба ин ғазал ҷавоб навиштанд, ки дар байни онҳо шоирони тавоное чун Мушфиқии Бухорӣ, Фурӯғии Самарқандӣ, Мулло Боқии Хумдонакӣ, Мулло Боқии Каффош(кафшдӯз) будаанд. Ғазалҳои ҷавобияро аз назар гузаронда мебинанд, ки ҷавоби шоири кафшдӯз Боқии Каффош аз ҳама беҳтар аст. Ҳамин тавр ўғолиби ин мусобиқаи шеърӣ доништа шудааст. Мутрибӣ дар тазкираи худ аз ғазали ҷавобияи Боқии Каффош ин ду байтро дарҷ кардааст:

Сабо зи кӯи ту, ҷонам ба расми сайр гузашт,

Зи рашк ҷон ба лаб омад маро ки гайр гузашт.

*Ба юзу боз гузашту аз он шудам хушидил,
Ки шоҳи ман чу Сулаймон ба ваҳшу тайр гузашт.*

Бинобар гуфтаи Мутрибӣ аҳли фазлу адаби Самарқанд «ваҳшу тайр»-ро дар ғазали Боқии Каффош аз «ваҳшу тайр»-и Хоҷа Осифӣ афзалтару бамавридтар ҳисоб кардаанд:

*Зи марғзори ҷаҳон Осафӣ гурезон аст,
К-аз ин диёр Сулаймон ба ваҳшу тайр гузошт.*

Ташкили чунин маҷлисиҳои ҷавоб ба ашъори шоирон аз ҷониби подшоҳу умаро ва дигар ҳомиёни шеър зоҳиран барои додани мукофот(сила) будааст. Водор намудани шоирон ба гуфтани ҷавоб ба шеърҳои ин ё он шоири маъруф ба ҳукми як нав конкурс будааст, ки аз рӯи он барои ҷавобҳои беҳтарин мукофотҳо дода мешуданд.

Муҳимтараш ин аст, ки гуфтани ҷавобия ба санчиши иқтидори ҳунари суханварии шоирон равон карда шуда, онҳоро ба маъракаи талошва мусобиқа бо шоирони тавоно сафарбар менамуд. Хусусан гуфтани ҷавоби шеъри шоирони машҳури «бурунмарзӣ»-е чун Хоҷа Осафӣ ва чанде дигарон, ки дар поин мебинем, эътибори ин гуна санчишҳои адабӣ ва ғолибони онҳоро меафзуд. Аз ин рӯҳам ташкилотчиёну ташаббускорон ва ҳам иштирокчиёни санчишҳои ҳунари саъй менамуданд бо сухансароёни пурзӯри «бурунмарзӣ»-и Хуросону Эрон ба қувваозмоии эҷодӣ пардозанд.

Аз ҷумлаи шоирони забардасти Хуросону Эрони асри XVI, ки дар байни сухансароёни Мовароуннаҳр низ шӯҳрат ёфта ва ашъорашон дар ин кишвар паҳн гардида будаанд, ғайр аз Хоҷа Осафӣ боз Урфии Шерозӣ, Мӯхташами Кошонӣ, Валии Даштибаёзӣ, Майли Ироқӣ, Ваҳшии Бофиқӣ ва чанде дигарро ном бурдан мумкин аст.

Яке аз шоирони номдор ва тавонои Самарқанди ин давр Мир Дӯстии Бӯстонхонӣ аз ҷумлаи сухансароёни дар боло ном бурдаи Эрон ба Мӯхташами Кошонӣ тавачҷӯҳи маҳсус дошта, ба ғазали ӯҷавоб гуфтанаширо ба Мутрибӣ изҳор карда будааст. Матлаи он ғазали Мӯхташам ин аст:

*Гар аз ҷамоли ҷаҳонтоби ӯ ниқоб кашанд,
Ҷаҳониён қалами радд бар офтоб кашанд.*

Матлаи ғазали ҷавобияи Мир Дӯстӣ ин аст:

*Бутон, ки аз пайи даъво зи рӯй ниқоб кашанд,
Яке ниқоби туро дида сад ҳиҷоб кашанд.*

Мир Дўстӣ ин ғазали худро ба Мутрибӣ пурра хонда додааст, вале тазкиранавис фақат матлаи онро зикр кардаасту бас.

Боз як шоири намоёни Самарқанд Мавлоно Муҳаммад Содики Ҳалвой, ки аз тоифаи уламо ва арбоби шариат буда, мансаби қозии шаҳри мазкурро дар ўҳда доштааст, ғазале дар ҷавоби Урфии Шерозӣ, суҳанвари бузурги Эрон ва яке аз бунёдгузори сабки ҷадиди ба ном ҳиндӣ сурудааст. Ин ғазали Содик дар тазкираи Мутрибӣ пурра оварда шудааст, ки дар пайравӣ аз ин устои аввали сабки ҷадиди шеърӣ аз мазмунҳои тоза холӣ нест.

МУҲОКИМА

Аз мисолҳои болоии ашъори ҷавобияи шоирони Мовароуннаҳр чунин ҳулоса намебарояд, ки дар ин ҳавзаи адабӣ шоирон фақат ба гуфтани ҷавоби ашъори суҳанварони Хуросону Эрон саргарм буда, аз гуфтани ҷавоб ба ашъори шоирони устои кишвари хеш худдорӣ варзида бошанд. Гуфтани ҷавоби ашъори дигарон дар байни шоирони Мовароуннаҳр он қадар ривож пайдо карда буд, ки онҳо гузашта аз ашъориҳамдигар ба ашъори суҳансароёни Хуросону Эрон ва Ҳинд низ пардохта буданд. Ба ин тариқа мучоботи шоирони Мовароуннаҳр аз ҳудуди ин кишвар баромада, саросари қаламрави шеърӣ форсиро фаро гирифта буд. Бо вучуди ин асри XVI давраи оғози ҷавобияи эҷодии шоирони Мовароуннаҳру шоирони кишварҳои номбурда буд. Ин равобити эҷодии шоирони Мовароуннаҳр бо суҳанварони кишварҳои дигар дар асри XVII хеле вусъат гирифта, гуфтани ҷавоби ашъори шоирони Эрон ва Ҳинд сармашқи эҷодиёти онҳо қарор гирифт. Шоирони Мовароуннаҳр дар ин давр нисбат ба ҷавоби ашъори якдигар ба ҷавоби ашъори шоирони Эрон ва Ҳиндустон бештар тавачҷӯх менамуданд. Ҳол он ки дар асри XVI бештар ба ҷавоби ашъори ҳамдиёрони худ ва камтар ба ашъори шоирони Хуросону Эрон ва Ҳинд тавачҷӯх доштаанд. Аз шоирони ҳавзаи адабии Ҳинд фақат ба қасидаҳои «Кашмир»-и Файзии Даканӣ ва «Корнома»-и Санои Машҳадӣ ҷавоб гуфтани шоирони маъруфи Мовароуннаҳр Муроди Самарқандӣ ва Мутрибии Самарқандии тазкиранавис маълум аст.

Чи навъе ки аз мисолҳои болоӣ маълум мешавад, дар ҷавобгӯӣ ба ашъори шоирони ҳамзамони Хуросону Эрон бештар шоирони маркази адабии Самарқанд пешдастӣ доштаанд. Аз рӯи маълумоти тазкираи Мутрибӣ ҳукм кунем, маъракаи мусобиқаи ҷавобгӯии шоирони тоҷик ба ашъори суҳансароёни ду кишвари номбурда асосан ба намояндагони маркази адабии Самарқанд

махдуд мешавад. Аз маркази адабии Бухоро дар тазкираи Мутрибӣ ягон шоире зикр нашудааст, ки ба ҷавоби шоири Эрон пардохта бошад. Дуруст аст, ки шоири намоёни Мовароуннаҳри ин давр Аршии Кешӣ, ки фаъолияти шоириаш дар Самарқанд ва Бухоро чараён дошта, намояндаи ҳар ду маркази адабии кишвар ҳисоб мешуд, дар мақтаи як ғазали худ аз шоирони Эрон Майлии Ироқӣ ва Ваҳшии Бофиқӣ ёдовар шуда, дар қувваозмоии эҳтимолии эҷодӣ бо онҳо бартарӣ ёфтанаширо даъво кардааст:

*Хонд, Аршӣ, то зи ашъори ту мутриб дар Ироқ,
Мӯхташам мадҳушу Майлӣмасту Ваҳшӣ шуд хароб.[1.561]*

Вале ин гуфтаи Аршӣ ба ҷавоби се шоири номбурда ё шоирони дигари Эрон пардохтаниӯро нишон наметад.

Бинобар ин гуфтан мумкин аст, ки шоирони Бухоро аз маъракаи ҷавобгӯии эҷодӣ ба шоирони Хуросону Эрон берун монда буданд.

Инро ҳам бояд қайд кунем, ки шоирони Хуросону Эрон дар ин давр ва дар давраҳои минбаъда низ ба гуфтани ҷавоби ашъори шоирони Мовароуннаҳр майл накарданд. Аз ин рӯ мусобиқаи эҷодии байни шоирони Мовароуннаҳр ва Хуросону Эрон яктарафа буд. Дар он фақат шоирони Мовароуннаҳр иштирок доштанд. Дар ҳар ҳол аз шоирони дар тазкираи Мутрибӣ зикр шудаи Хуросону Эрони нимаи дуҷуми асри XVI нафареро намебинем, ки ба ҷавоби шеърҳои шоири Мовароуннаҳр саъй карда бошад.

Ин худ аз он гувоҳӣ метад, ки дар тараққиёти таърихии адабиёти форсӣ-тоҷикии ин асра давраҳои баъдӣ шоирони Эронпешраву пешқадам буданд. Ин нуктаро аз ҳодисаҳои ашъори худро ба Мовароуннаҳр фиристода, аз шоирони тоҷик ҷавоб хостани онҳо низ, ки дар поин аз назар мегузаронем, пай бурдан мумкин аст. Ҳодисаи шеърҳои ҷудоғонаи худро ба шоирони Мовароуннаҳр фиристода, аз онҳо ҷавоб талаб кардани баъзе суҳансароёни Эрон дар асри XVI, ки дар тазкираи Мутрибӣ нақл шудааст, агарчи боз ҳам яққониба буд, яъне шоирони тоҷикро мавриди санҷиши эҷодӣ қарор медод, аммо умуман робита ва пайвандҳои адабии байни Мовароуннаҳр ва Эронро ба сатҳи болотаре бардошт. Чаро ки ин ҳодиса ба огоҳӣ ва шинохти шоирони тоҷик аз ҷониби шоирони Эрон роҳ кушод. Дар шароити гусастагии пайвандҳои адабии байни Мовароуннаҳру Эрон ба иллати низоъҳои сиёсӣ мазҳабӣ аҳли фазлу адаби Эрон аз ҳаёти адабӣ, фаъолияти эҷодӣ ва ҳатто мавҷудияти аҳли шеър дар Мовароуннаҳр беҳабар монда буданд. Аз инҳо, ки хабар ёфтанд, донишмандони дараҷаи хунари шеърхояшон ба миён омад. Инҳол

чанде шоирони Эронро водор сохт, ки намунаҳои эҷодиёти худро ба шоирони Мовароуннаҳр фиристода, гуфтани ҷавоби онҳоро талаб намоянд. Ба ин восита онҳо тавонистанд намунаҳои ашъори ҳамқаламони мовароуннаҳрии худро ба даст оварда, бо он шинос шаванд.

Дар ин иқдоми эҷодии ба санҷиш кашидани шоирони Мовароуннаҳр аз тариқи барои ҷавоб ба миён андохтани шеърӣ худ сухансарои маъруфи Хуросон Валии Даштибаёзӣ ташаббус нишон додааст. Бинобар маълумоти Мутрибӣ шоири номбурда боре бо матлаи зайл суруде гуфта, ба Мовароуннаҳр фиристодааст ва шоирони ин кишварро ба ҷавоби он даъват намудааст:

*Шаб ки қуфли дари хурсандиям афгон бишикаст,
Нола кардам, ки қафас бар ҳама мургон бишикаст.*

Пеш аз он ки ба баррасии ҷавобҳои шоирони Мовароуннаҳр ба ғазали мазкури шоири Хуросон гузарем, аввал ба як нуктаи торики ин ҳодисаи робитаи эҷодии байни сухансароёни Эрону Мовароуннаҳр равшанӣ андохтан зарур менамояд.

Аз ахбороти Мутрибӣ маълум намешавад, ки Валии Даштибаёзӣ ғазали худро барои ҷавоб ба кадоме аз ду маркази адабии Мовароуннаҳр, Бухоро ё Самарқанд фиристодааст. Тазкиранавис умуман ба Мовароуннаҳр фиристода шудани ғазали Даштибаёзиро зикр карда мушаххасан Бухоро ё Самарқанд будани ҷои фиристодаи шеърӣ ӯро қайд накардааст. Аммо тадқиқоти С. Саъдиев доир ба аҳволу ашъори шоирони ин давраи Самарқанд дар китоби тазкираи «Маркази адабии Самарқанд дар шоҳроҳи таърих» нишон медиҳад, ки шоироне, ки ба ғазали Даштибаёзӣ ҷавоб гуфтаанд ва ҷавобияҳои онҳо дар тазкираи Мутрибӣ дарҷ ёфтаанд, ҳама намояндагони маркази адабии Самарқанд буда, дар ҳамин шаҳр эҷод кардаанд: инҳо Нозимӣ, Фаршӣ, Ашкӣ, Шамсӣ, Завқӣ, Шаҳрӣ, Рашкӣ ва Сайрафӣ мебошанд. Аз инҳо аҳволи ду нафари охири дар тазкираи Мутрибӣ зикр наёфта, онҳоро устод С. Саъдиев дар асоси шоирони Самарқанд будани шаш нафари аввал ба тақриб ба ҳамин маркази адабӣ мансуб кардааст. Вале тазкираи Мутрибӣ баробари шоирони Самарқанд суханварони Бухоро низ фаро гирад ҳам, дар байни онҳо монанди шоире, ки ба ғазали мазкури Даштибаёзӣ ҷавоб гуфта бошад, ба назар намерасад. Аз ин рӯ устод С. Саъдиев яқин кардаанд, ки Даштибаёзӣ он ғазали мавриди ҷавоби худро ба маркази адабии Самарқанд фиристода будааст. [2.219]

Ин ҷо саволе ба миён меояд, ки чаро бо вучуди он ки маркази дигари адабии Мовароуннаҳр Бухоро дар шӯҳрату эътибор ва тавоноии эҷодии

шоирони худ аз маркази адабии Самарқанд ҳеч камӣ надошт, балки имтиёз дошт, шоири Хуросон ғазалашро барои ҷавоб ба Бухоро нею ба Самарқанд фиристодааст?

Ҳап дар сари он аст, ки маркази сиёсии Мовароуннаҳр аз миёнаҳои асри XVI амалан аз Самарқанд ба Бухоро кӯчида, дар асари ин дар ин шаҳр низ баробари Самарқанд муҳити адабии пурқуввате ташкил ёфта буд, аммо чунин менамояд, ки суҳанварони Эрон беҳабар аз ин тағйирот дар ҳаёти адабии Мовароуннаҳр аз рӯи анъана Самарқандро ягона маркази адабии ин кишвар тасаввур мекарданд. Валии Даштибаёзӣ аз рӯи ҳамин тасаввурот ғазали худро ба шоирони Самарқанд фиристодааст.

Аз рӯи ахбороти Мутрибӣ қариб ба 20 нафар шоирони Мовароуннаҳр ба ҷавоби ғазали Даштибаёзӣ пардохтаанд. Бинобар мулоҳизаҳои болоии мо тахмин меравад, ки ҳамаи ин шоирон намояндагони маркази адабии Самарқанд будаанд. Ҳамин тавр ғазали шоири Эрон дар байни шоирони Самарқанд ҷунбиши калони эҷодиро ба вучуд оварда, бисёре аз онҳоро ба ҷавобгӯӣ сафарбар кард. Ҷавоби ғазали Даштибаёзӣ дурахшонтарин ҳодиса дар таърихи равобити адабии байни Мовароуннаҳр ва Эрон гардид.

Афсус, ки Мутрибӣ танҳо матлаи ғазали Даштибаёзиро овардааст. Бинобар ин ғазалҳои ҷавобияи шоирони Самарқандро бо ғазали мавриди ҷавоб муқоиса карда наметавонем. Фақат матлаҳои онҳоро қиёсан таҳлил ва баррасӣ намудан мумкин аст. Бо вучуди ин дар тазкира пурра оварда шудани матни 8 ғазали ҷавобияи шоирони Самарқанд барои омӯхтани равияи эҷодии ҷавобу татаббӯъ дар шеърӣ асри XVI тоҷик аҳамияти калон дорад.

Инак он 8 ғазали ҷавобияи шоирони Самарқандро, ки Мутрибӣ намунавор аз қариб 20 ғазали ҷавобияи суҳансароёни Мовароуннаҳр дар тазкирааш овардааст, дарҷ мекунем.

Зоҳиран ғазалҳои ҷавобӣ ба Даштибаёзӣ рафта расидаанд ва ўро рӯҳбаланд намудаанд, ки ў боре дигар рубоии зайлро дар мавзӯи шамъу парвона гуфта, ба Мовароуннаҳр ирсол кардааст ва шуарои ин кишварро ба ҷавоб гуфтани он даъват намудааст.

Парвона, ки шамъаи ҳавасафзо бошад,

Ҷуз сӯхтанаи чаро таманно бошад?

Ғайрат нагузорадаи, ки дар базми қасон,

Ў зиндаю ёр маҷлисоро бошад.[1.697]

Аммо маълум нест, ки ба ин рубой кадом шоирони Мовароуннаҳр ҷавоб гуфтаанд. Мутрибӣ танҳо рубоии Мулло Хиргоҳии Ҳисориро дар ҷавоби он овардааст. Инчунин, ба дурустӣ маълум намешавад, ки шоири номбурда дар Самарқанд зиндагӣ ва эҷод мекард ё дар Бухоро.

Дар тазкираи Мутрибӣ боз ба як ҳодисаи ба шеърӣ ба Мовароуннаҳр фиристодаи шоири Эрон ҷавоб гуфтани шоирони тоҷик рӯ ба рӯ мешавем. Дуруст аст, ки ин бор шоири эронӣ Саноии Машҳадӣ аз Ҳиндустон, ки дар он ҷо муқим шуда буд, ба кишвар фиристода ҷавоб талаб карда буд.[1.681] Бинобар ин воқеаи мазкур метавонад барҳақ чун намунаи робитаҳои адабии байни Мовароуннаҳр ва Ҳинд низ ба шумор оварда ва мавриди гуфтугӯрарор дода шавад.

Аммо ин бор санчиши қудрати эҷодии шоирони тоҷик аз тарафи шоири Эрон хеле мушкул буд. Аввал ин ки Саноии Машҳадӣ на ғазал, балки шеърӣ калоне – қасидаро бо унвони «Корнома» барои ҷавоб ба Мовароуннаҳр фиристода буд. Сониян ин қасидаи ӯ шеърӣ маснӯъ буда дар он ададҳо аз як то сад ба тартиб вобаста ба маънии байтҳои шеър оварда шуда будаанд. Ба чунин шеърӣ калони маснӯъ на ҳар шоири тавоно ҷавоб гуфта метавонист. Бо он танҳо ду нафар – яке Мутрибӣ аз шоирони Самарқанд ва дигаре Нисорӣ аз шоирони Бухороҷавоб гуфтанишон маълум аст. Ин ду шоири тазкиранавис бинобар дар эҷоди шеърҳои маснӯъ устод буданишон ба гуфтани ҷавоби қасидаи Саноии Машҳадӣ иқдом намудаанд.

Чунин ҳодисаҳои ба шоирони Мовароуннаҳр шеърҳои худро барои ҷавоб гуфтани онҳо фиристодани суҳанварони Эрон агар аз як тараф нишонаи пайвандҳои адабии байни ду кишвар ва равобити эҷодии шоирони ҳар ду ҳавзаи адабӣ бошад, аз тарафи дигар аз эътибори ҳавзаи адабии Мовароуннаҳр ва аз ҷониби суҳансароёни Эрон эътироф гардидани иқтидору салоҳияти эҷодии шоирони он гувоҳӣ медиҳад. Бо вучуди ин мусаллам аст, ки шоирони Эрон дар суҳанофаринӣ пешраву ташаббускор ва барои аҳли суҳани Мовароуннаҳр намунаи ибрати эҷодӣ буда, ашъорашон ҳамеша мавриди назар ва пайравии онҳо қарор доштааст.

Тазкираи Мутрибӣ ва Малехо (асри XVII) нишон медиҳанд, ки шоирони Мовароуннаҳр нисбат ба ҷавоби ашъори яқдигар ба ҷавоби шеърҳои шоирони Эрон ва Ҳинд бештар тавачҷӯх намудаанд.

ХУЛОСА

Ба ду мазҳаби ба ҳам муҳолифи ислом – суннӣ ва шиа чӯдо шудани мардумони Эрону Хуросон ва Мовароуннаҳр ва дар асоси ҳамин ду мазҳаб чараён ёфтани муносибатҳои душманона байни давлатҳои Сафавии Эрон ва Шайбонии Мовароуннаҳр дар асри XVI равобити наздики ин ду кишварро ба ҳамдигар суғ накарда намонд. Дар натиҷаи шиддати муносибатҳои сиёсӣ мазҳабии байни ду мамлакат равобити иқтисодӣ ва фарҳангии онҳо, агар тамоман канда нашуда бошад, дар шароити чӯдоӣ низоъҳои сиёсӣ мазҳабии байни Эрон ва Мовароуннаҳр алоқаи наздики адабие, ки пештар байни Мовароуннаҳр ва Эрон дар замони Темуриён вучуд дошт суғ шуда, дар ҳар ду мамлакат ҳаёти адабӣ бе робита бо якдигар чарайён дошт. Рафту омади аҳли адаби ин кишвар бо он кишвар, робитаҳои эҷодии байни онҳо тақрибан канда шуда буд.

Бо вучуди ин адабиёти форсӣ ва тоҷикӣ дар давоми тақрибан ду асри тараққиёти мустақили худ аз аввалҳои асри XVI то охири асри XVII ҳанӯз умумият ва муштаракии худро бо ҳамдигар тамоман аз даст наодоанд, робитаҳои эҷодии байни адибони тоҷик ва адибони Эрон низ тамоман аз миён нарафтааст.

Алоқаи ду адабиёти мустақили ҳамзабон пеш аз ҳама дар мисоли таълифи тазкираҳои умумии шоирони Эрону Мовароуннаҳр ба назар мерасад. Бо вучуди чӯдо кардани адабиёти муштараки форсӣ тоҷикӣ ба ду адабиёти мустақил аз аввалҳои асри XVI таълифи тазкираҳои умумифорсӣ дар ҳар ду адабиёт ба тариқи анъанавӣ давом кардааст.

Аҳли адаби Мовароуннаҳр садди мазҳабӣ сиёсии байни Эрон ва кишвари худро шикаста, ба наздикӣ ва ваҳдат бо ҳамқаламони ҳамнаҷоду ҳамзабони Эронӣ ва Хуросонии худ талош кардаанд. Ҳунари суҳанвари аҳли онро аз мамлакат ва мазҳабҳои муҳолифи якдигар ба ҳам наздик ва пайвағт карда буд. Ба ин маънӣ адабиёт аз сиёсат ва дину мазҳаб болотар қарор гирифта буд. Восита ва шакли асосии ба вучуд омадани равобити адабии байни Мовароуннаҳр ва Эронии ин давр ривочи ҳодисаи адабии чавобу татаббуоти шоирони тоҷик ба ашъори суҳанварони Эронии ин давр будааст.

REFERENCES

1. Тазкират-уш-шуаро. Таълифи Султон Муҳаммади Мутрибии Самарқандӣ. – Душанбе–Техрон: Ойнаи мерос, 1377.

2. Саъдиев С. Маркази адабии Самарқанд дар шоҳроҳи таърих. – Тошканд, нашриёти Энциклопедияи миллии Ўзбекистон, 2012.
3. Зехнӣ Т. Саъдиев С. Суханварони сайқали рӯи замин. – Душанбе: Ирфон, 1970.
4. Мирзоев А. Из истории литературных связей Мавераннахра и Индии во второй половине XVI– начале XVII вв. –М.: ИВЛ, 1969.
5. Нисорий Ҳусанхожа. Музақкири аҳбоб. Форс тилидан Исмоил Бекжон таржимаси. – Тошкент: Халқ мероси, 1992.
6. Саъдиев С. Адабиёти тоҷик дар асри XVII. – Душанбе: Дониш, 1985.
7. Саъдиев С. Малехои Самарқандӣ ва тазкираи ӯ. – Самарқанд: Нашри ДДС, 1999.
8. Саъдиев С. Равияҳои асосии мундариҷаи ғоявии адабиёти тоҷик дар асри XVII. – Самарқанд: Нашри ДДС, 2002.
9. Ҳ.Қучқоров. Муҳити адабии Самарқанд дар охири асри XIX ва ибтидои асри XX. “O‘ZBEK TILSHUNOSLIGINING DOLZARB MASALALARI”. Respublika ilmiy-amaliy konferensiya materiallari. – Buxoro: “Durdona”. 2019. 76-79 b.
10. Ҳ.Қучқоров. Мавқеи Ҷавдат дар ҳаёти адабии Самарқанд. ALMA MATER. Yosh o‘qituvchilar va magistrantlarning an’anaviy maqolalar to‘plami. – Samarqand: SamDCHTI nashri. 2020. 62-65 b.
11. Ҳ.Қучқоров. Ҷавдат ўз даври ислохотларининг тарғиботчиси. ИНТЕРНАУКА. Научный журнал. № 12(141), Часть 3. – Москва. 2020. стр. 79-80.
12. Ҳ.Қучқоров. Ҷавдат ва унинг Самарқанд адабий ҳаётида тутган ўрни. ИНТЕРНАУКА. Научный журнал. № 13(142), Часть 2. – Москва. 2020. стр. 89-90.
13. Ҳ.Қучқоров. Ҷавдат ижодида панд-ахлоқ мавзуси ва унинг ёш авлод тарбиясидаги ўрни. SCIENCE AND EDUCATION. Scientific journal. Volume 1, Issue 2. – Qo‘qon. 2020. page.606-612.
14. Ҳ.Қучқоров. Таълим-тарбия жараёнида миллий қадриятларнинг ўрни. SCIENCE AND EDUCATION. Scientific journal. Volume 1, Special issue 3. – Qo‘qon. November 2020. page. 158-164.
15. Kh.Kuchkorov. Abdurahmoni Jomi's pedagogical ideas on science, teaching, friendship and people's friendship. ЭКОНОМИКА И СОЦИУМ. Выпуск №4(83) (апрель, 2021) часть1. 174-177 б.

16. Kh.Kuchkorov. The Position Of The Band In Persian-Tajik Poetry. INTERNATIONAL JOURNAL OF ACADEMIC MULTIDISCIPLINARY RESEARCH (IJAMR) ISSN: 2643-9670 Vol. 5 Issue 4, April - 2021, Pages: 259-260.
17. X.Қучқоров. Абдулғани Жавдатнинг маърифатпарварлик фаъолияти. SCIENCE AND EDUCATION. Scientific journal. “ИЛМ-ФАН ВА ТАЪЛИМНИНГ РИВОЖЛАНИШ ИСТИҚБОЛЛАРИ” биринчи конференцияси тўплами. (4-қисм) – Қо‘қон. 2020. 603-605 б.
18. X.Қучқоров. Абдулғани Жавдат маърифатпарвар шоир. “О‘ЗБЕКISTONNING UMIDLI YOSHLARI”. 1-son Respublika ilmiy talaba va magistrantlar onlayn konferensi-yasining materiallari to‘plami. - Toshkent. 2020. 249-250 б.
19. Abdulg‘ani Javdatning o‘z davri ijtimoiy hayotidagi o‘rni. “MAGISTRANTLARNING XX-ILMIY KONFERENSIYASI” materiallari. – Samarqand: SamDU nashri. 2020. 82-85 б.
20. X.Қучқоров. Абдулғани Жавдат ижодиётининг ғоявий йўналишлари. “ORIENTAL ART AND CULTURE” ilmiy-metodik jurnali. “О‘ЗБЕКISTONDA ILM-FAN VA TA’LIM” 3-сон konferensiyasi to‘plami (13-qism). – Қо‘қон. 2020. 7-9 б.
21. X.Қучқоров. Абдулғани Жавдат ва жадидчилик. SCIENCE AND EDUCATION. Scientific journal. “ИЛМ-ФАН ВА ТАЪЛИМНИНГ РИВОЖЛАНИШ ИСТИҚБОЛЛАРИ” иккинчи конференцияси тўплами. (2-қисм). – Қо‘қон. 2020. 289-291 б.
22. X.Қучқоров. Абдулғани Жавдатнинг тарғиботчилик фаолиятига бир назар. “БАКАЛАВРИАТ ВА МАГИСТРАТУРА ТАЛАБАЛАРИНИНГ ИЛМИЙ ИШЛАРИ” халқаро масофавий илмий-амалий конференция якунлари бўйича илмий ишлар тўплами. – Тошкент: ТДЮУ нашри, 2020. 18-19 б.
23. X.Қучқоров. Личность в системе человеческих общение и педагогических взаимоотношений. “INNOVATIVE ACHIEVEMENTS IN SCIENCE – 2020” mavzusidagi 1-sonli xalqaro ilmiy-online konferensiyasi materiallari to‘plami. – Фарғона, 2020. 439-441 б.
24. Kh.Kuchkorov. A look at the history of the origin of the holy genre. EUROPE, SCIENCE AND WE (ЕВРОПА, НАУКА И МЫ). Халқаро илмий конференция материаллари тўплами. – Praha, Czech Republic. January-February 2021. Pages: 46-47.

25. Kh.Kuchkorov. Tajik dialectology in the last 30 years. SCIENTIFIC IDEAS OF YOUNG SCIENTISTS(НАУЧНЫЕ ИДЕИ МОЛОДЫХ УЧЕНЫХ). Халқаро илмий конференция материаллари тўплами. – Warsaw, Poland. January-February 2021. Pages: 41-42.

26. Ҳ.Қучқоров. Ҳаёти адабӣ ва фарҳангии Самарқанд дар асри XX. Тил та’лимининг узвийлигини та’минlashда innovatsion texnologiyalar: muammo va yechimlar. Respublika ilmiy-amaliy onlayn konferensiya materiallari to‘plami. – CHIRCHIQ-2021. 277-280 b.